

Mundtlig beretning

18.november 2011.

Verden er fyldt med mærkværdigheder. For eksempel har vi, siden vi sidst var samlet til generalforsamling her i foreningen, haft ikke mindre end tre undervisningsministre - uden at der af den grund er sket ret meget rent politisk.

Nu er det ikke sådan, at manglende politiske initiativer er et udtryk for manglende behov, der er såmænd nok at tage fat på, men vi må konstatere, at det politiske fokus i meget lang tid, har været et andet sted, end vi kunne ønske.

Jeg vil derfor stort set overlade det til den skriftlige beretning at skue tilbage på året, og i stedet bruge min taletid til at se fremad.

Først har jeg dog et par kommentarer til noget af det, der er sket siden den skriftlige beretning gik i trykken.

TO MINISTRE

Vi har overstået et valg, regeringsansvaret er skiftet og vi har fået én, nej, to nye ministre at forholde os til.

Det er en kendsgerning, der giver os forventninger om, at der nu endelig bliver taget fat på de store udfordringer, vi står over for.

Der skal derfor lyde et hjertelig velkommen til Børne- og Undervisningsminister Christine Antorini og Uddannelsesminister Morten Østergaard, vi glæder os til samarbejdet.

Vi kender alle sammen Martin Luther Kings berømte tale fra 1963, hvor han sagde ” I have a dream”.

Når det gælder vores uddannelser og vores uddannelsessystem, har vi har også drømme eller ønsker til fremtiden. Og det er dem, jeg først og fremmest vil tale om.

Den største af alle drømme, var den, at regeringen i deres første finanslov, havde en løsning på stort set de fleste af vores udfordringer, men sådan er det desværre ikke.

Overordnet set blev vi noget skuffet, da finanslovsudspillet blev fremlagt, selv om vi fik et lille positivt udspil i kraft af 1500 nye praktikpladser – og tak for det. Men det er ingen hemmelighed, at vi havde håbet på, at de mest åbenlyse genopretninger fra FL 2011 også ville være med,

Det er de ikke. Tværtimod, samtlige besparelser er bibeholdt, hvilket også gælder de aktivitetsdæmpende foranstaltninger, som blev indført på voksen – efteruddannelsesområdet.

Vi klynker ikke i erhvervsskolesektoren, men det er da påfaldende, at den sektor, der om nogen skal være med til at sikre væksten i vore virksomheder, stort set er blevet totalt overset i finansloven.

Men vores fokus er nu sat mod de to ekstra skud, vi har i bøssen.

Det første, vi satser på, er, at forhandlingerne om finansloven vil resultere i, at der sker ændringer på vores områder.

Her er der ros til den aftale, der allerede er indgået af bredt flertal, om ”indsats for flere praktikpladser i 2012”, hvor de 1500 ekstra skolepraktikpladser er med, og hvor forligspartierne også har besluttet:

- At vi nu får taget hul på forsøg med praktikpladscentre, så bl.a. klyngemodellen, hvor en ”hel” praktikplads kan sammensættes med flere mindre praktikophold kan blive prøvet af.
- At en arbejdsgruppe skal se nærmere på indførelse af sociale klausuler.

Det er tiltag der peger i den rigtige retning, men som desværre nok ikke løser hele praktikpladsproblemet.

Vi har samtidig noteret, at nogle af de udmeldinger, der også har været, omfatter bl.a. efter og -videreuddannelsen. Så det krydser vi fingre for, også giver resultater.

Det andet skud i bøssen er rettet mod de kommende trepartsforhandlinger, hvor vi så vil adressere mange af ønskerne til.

Vi har derfor igennem vores netværk fremlagt en ønskeseddel til dem, der skal deltage i disse drøftelser.

På ønskesedlen til trepartsforhandlingerne har vi koncentreret os om nogle få ønsker, som til gengæld er så væsentlige, at de både har stor betydning for arbejdsmarkedet og dermed samfundet - og for skolerne og deres mulighed for at kunne blive bedre og mere effektive.

Emner til trepartsforhandlingerne er i overskrifter:

1. Fremtidens erhvervsuddannelser
2. Videre - og efteruddannelsesområdet
3. Erhvervsakademierne

4. Fremtidens økonomi

Fremtidens erhvervsuddannelser:

Som vi ser det, er der to overordnede strukturelle problemer, der er afgørende, ikke mindst på de nationale målsætninger, omkring frafald og 95 pct. målsætningen. Og det er Praktikpladssituationen og Uddannelsesstrukturen.

Praktikpladsdelen er et af de mest centrale elementer i vores vekseluddannelsessystem. Det er et system, som vi med rette både er stolte af og glade for. Og som resten af verden er misundelige på, fordi det virker så godt.

Alligevel er vekseluddannelsessystemet fortsat under pres igen på grund af det manglende antal praktikpladser.

Vi har i nogle år oplevet en debat om uddannelsesgarantien, parterne er ikke helt enige og der er endda blevet udarbejdet juridiske responsummer, for at få belyst uddannelsesgarantiens forvaltningsretlige stilling.

Det er en sag parterne og UVM må og skal klare. Fra skolerne forholder vi os udelukkende til den kendsgerning, at en stor del af vores unge på EUD

mangler en praktikplads, for at kunne gøre deres uddannelse færdig.

Det afgørende for os er, at der er unge, der sander til i uddannelsessystemet og ikke kan komme videre, og at vi har et uddannelsessystem, hvis kapacitet er kraftigt konjunkturafhængigt.

Det må og skal der gøres noget ved. Vi kan ikke have et uddannelsessystem, som forhindrer de unge i at fuldføre deres uddannelse, selv om både viljen og talentet er der, og vi kan ikke, hver gang der opstår et negativt udsving i beskæftigelsessituationen, starte forfra på en ørkesløs debat om alternativer til ordinære praktikpladser.

Resultatet er, at unge må opgive deres uddannelse, og erhvervsuddannelserne igen får negativ omtale, fordi der sås tvivl om, uddannelsen kan gøres færdig, samt at brug af skolepraktik som et af praktikelementerne betyder, at uddannelsen italesættes som en dårlig uddannelse.

Derfor, kære Christine Antorini, er vores drøm, at alle, der vælger en erhvervsuddannelse, også kan gøre den færdig. At vi får et system, der kan håndtere de konjunkturudsving vi med mellemrum oplever, uden at der - undskyld udtrykket - skal gå politik i sagen. Så

enkelt er det: Vekselluddannelsessystemet skal fastholdes, simpelthen fordi det fungerer.

Vi er enige med dig i dine afsluttende bemærkninger i den skriftlige beretning, hvor du siger: "Målet står lysende klart: Vi skal have løst vores praktikpladsproblemer i fællesskab nu" - enig og vi er klar.

Fra Bestyrelsesforeningen hilste vi den forrige regerings bebudede 360° undersøgelse af EUD, velkommen. Vi ønskede et serviceeftersyn baseret på dialog med parterne og skolerne.

Om ideen fortsat er aktuel, eller den nye regering vil bruge en anden metode, ved jeg ikke. Men det jeg ved, er, at vi er åbne for dialog om EUDs fremtid, vi vil gerne have reformer, men der er en kerne, den er urokkelig, og det er:

- At vi skal fortsat have et dualt system med vekselluddannelse.
- At partstyringen og indflydelsen skal fastholdes.
- At der skal fortsat være direkte adgang, for alle fra grundskolen.

Det betyder ikke, at det duale system ikke kan udfordres, og at adgang for alle ikke kræver nye

løsninger. Det er faktisk nødvendigt, hvis vi skal løse de store udfordringer, som jeg omtalte lige før.

Men samtidig skal vi altid huske os selv på, at systemet, på trods af de store udfordringer, i det store og hele er et sundt og robust system med gode beskæftigelsesfrekvenser. Selvom der mangler praktikpladser, skal vi glæde os over, at der er indgået næsten 33.000 uddannelsesaftaler de seneste tolv måneder, hvilket er en stigning på 7 pct. i forhold til sidste år.

Vi har et stort og fleksibelt system, det er et bredt favnende, og det er internationalt anerkendt.

Som sagt er vi parate til at indgå i et reformarbejde om at forbedre og finde løsninger på de udfordringer, der er i EUD. Men vi siger højt og klart: Bevar kernen og øg ikke fleksibiliteten med større uoverskuelighed til følge.

Forventningerne fra erhvervslivet er blandt andet enkelhed og overskuelighed. Dette er afgørende, for at fastholde den tætte kontakt med dansk erhvervsliv.

Samspillet med erhvervslivet er, og skal fortsat være, krumtappen i vores vekseluddannelsessystem.

VIDERE- OG EFTERUDDANNELSE

Vi oplevede efter nedskæringerne og begrænsningerne i finansloven 2011 en kolossal, ja, nogen vil mene, en katastrofal, nedgang i AMU-aktiviteten, ikke mindst blandt de ledige.

En nedgang, der bl.a. skyldes indførelse af et prisloft på seks ugers selvvalgt uddannelse for ledige. Det er en bestemmelse, som har medført, at der har været 52 procent færre ledige i efteruddannelse i forhold til 2010, samtidig med, at flere og flere har ønsket at bruge deres ledighedsperiode til at dygtiggøre sig eller blive omskolet.

Samtidig har personer med en videregående uddannelse fået reduceret deres godtgørelse og øget deres deltagerbetaling. Begge dele betyder en reduktion af deltagere, som kan være afgørende for virksomhedernes konkurrenceevne.

Den samlede AMU aktivitet er dalet med 34 procent - hvilket taler sit tydelige sprog.

Og endelig er økonomien til skolerne, på efteruddannelsesområdet, blevet drastisk reduceret, efter kun et år, hvor taksterne var blevet sat op efter, at et taksteftersyn sort på hvidt kunne dokumentere, at taksterne ikke kunne dække skolernes omkostninger.

Det var man politisk enig om ved finanslovsforhandlingerne i 2010, taksterne blev sat op, den økonomiske genopretning var på plads.

.. Troede Vi for det holdt kun et år, så blev taksterne sat ned igen, som om alting, med et trylleslag, var forandret. Lønninger - materialer osv. - kunne pludselig holdes inden for taksterne - eller også var det, der skete i 2010 "bare noget, vi legede".

Vores drøm er, at efter- og videreuddannelsesområdet, der i stor udstrækning omfatter voksne mennesker, ikke forsvinder og mister fokus i et børne- og undervisningsministerium, og at de gode mennesker i trepartsforhandlingerne bliver enige om, hvad de vil med efter- og videreuddannelsessystemet i fremtiden.

Det er de nødt til, hvis systemet fortsat være et aktivt arbejdsmarkedspolitisk redskab, som kan være med til at sikre, at arbejdsstyrken kan matche virksomhedernes krav til omstilling til nye produktionsformer og dermed være med til at sikre og forbedre konkurrenceevnen i vore virksomheder.

Det er de nødt til hvis systemet skal kunne samle de mange op, som aldrig fik en uddannelse og som, hvis politikerne og parterne vil, forhåbentlig vil kunne opnå en erhvervsuddannelse igennem AMU.

Sagt meget klart: betingelserne både for virksomhederne, de ledige og skolerne skal ændres radikalt..

Erhvervsakademierne

Og så lidt om erhvervsakademierne. Det er ikke nogen hemmelighed, at vi også var meget skuffede, da det blev klart, at akademierne skulle flyttes til Ministeriet for forskning, innovation og videregående uddannelser, i daglig tale Uddannelsesministeriet.

Skuffelsen er begrundet i en bekymring om, at vi mister sammenhængen mellem EUD og akademiuddannelserne. Og at 2015-planen, som akademier, parterne og skoleforeningerne er enige om, og som er svaret på alle de politiske spørgsmål, droppes, og akademierne tvinges ind i professionshøjskolerne, mod både deres og vores vilje.

Jeg vil ikke dvæle mere ved emnet, idet vi jo senere i formiddag får lejlighed at møde vores nye forsknings- og uddannelsesminister, Morten Østergaard, og forhåbentlig fra hestens egen mule kan høre hans bud på fremtiden for erhvervsakademierne og deres uddannelser.

Vi venter derfor spændt på at høre hans kommentar, da det jo har stor betydning for erhvervsakademiernes fremtid.

Økonomien:

Ingen mundtlig beretning uden nogle ord om vores økonomi.

Siden starten af halvfemserne, hvor selvejet og taxametersystemet blev indført, har vi været igennem en del turbulens omkring økonomien. Vi er både blevet ramt af de generelle besparelser som alle andre offentlige områder er ramt af, og af de besparelser, som har været en konsekvens af diverse forlig, bl. a. omkring politiets vilkår – ja, man tror, det er løgn!

Men vi er også blevet økonomisk ramt af de strukturomlægninger, som har skabt en kaskade af puljer, hvor politikerne efter vores opfattelse gjorde vold på selvejet i et forsøg på at genindføre detailstyring.

Tendensen fortsatte med hensyn til globaliseringsmidlerne, hvor puljer blev erstattet med indsatsområder og flerårsaftaler.

Vi fik her en mulighed for, på en række områder, at sikre en planlægning, som havde et længere perspektiv end bare et år, hvilket er helt nødvendigt,

hvis skolerne hele tiden skal have mulighed for at kunne tilpasse sig.

Økonomiske flerårsaftaler er en forudsætning for, at skolerne kan foretage de nødvendige tilpasninger, da der er en forholdsvis lang reaktionstid, på mange af skolens områder.

Derfor er det et stort ønske, at flerårsaftalerne fornyes.

I Danske Erhvervsskoler - Bestyrelserne, har vi ikke for vane at pive over økonomien og råbe: Send flere penge, så skal det nok gå.

På den anden side skal politikerne vide, at der faktisk er en nøje sammenhæng mellem input og output.

Der er sammenhæng mellem bevillinger og skolernes mulighed, for at sikre kvalitet. Og mellem bevillinger og skolernes mulighed for at sikre 95 procent målsætningen, bare for at nævne et par områder.

Vi er som ansvarlige bestyrelser helt bevidst om, at effektivisering hele tiden skal være en del af dagsordenen, og det har vi bevist igennem de mange, mange tilpasninger, som vi har gennemført og fortsat vil sikre, bliver gennemført.

Vi er hele tiden på udkig efter muligheder for at få mere ud af pengene, som det senest er kommet til

udtryk ved, at vi fra DE-B har opfordret bestyrelserne til at interessere sig for arbejdstidsaftalen samt skolens måde at organisere sig på.

Det har vi, fordi flere undersøgelser viser, at der ligger et optimeringspotentialt og venter – samtidig med, at en gennemtænkt prioritering af arbejdsopgaverne er væsentlig i forhold til at sikre direkte understøttelse af institutionens strategi.

Så vi har fokus på effektivisering, selvfølgelig har vi det - men det ændrer ikke, at der er en sammenhæng mellem det, man gi'r, og det man får. Som ansvarlige bestyrelser har vi pligt til at gøre politikerne opmærksom herpå – og det være hermed gjort endnu en gang!

Samtidig hilser vi den nye regerings udmelding om at få udarbejdet en taxameterreform, velkommen. En ny fordeling af ressourcerne til ungdomsuddannelserne er et ædelt og godt mål.

Men vi siger også: Husk nu, at ressourcefordelingen ikke kun er en fordeling inden for egen silo. Hvis det virkelig skal blive en reform må og skal der ske en omfordeling mellem siloerne.

Det er en rigtig god ide med en taxameterreform. Vi medvirker meget gerne, når arbejdet forhåbentlig snart skal i gang.

Vi har flere drømme

Se, det var ønskerne til de kommende trepartsforhandlinger, men vi har andre. Til den nye Undervisningsminister vil jeg sige:

Vi har godt set i dagspressen, at du ønsker mere praktik i gymnasiet. Og der er ingen tvivl om, at jo mere man i sit uddannelsesforløb får mulighed for at relatere det til det "virkelige liv", jo mere vil der blive sammenhæng mellem bøgerne og virkeligheden.

Når det er sagt, er det klart, at mere praktik i uddannelserne ikke er helt uden problemer. Mere praktik i det almene gymnasium kan blive et skred hen mod, at de tre gymnasieformer mister deres særkende.

Vi har jo allerede to gymnasieretninger, som er målrettet mod det erhvervslivet, nemlig HHX og HTX, og derfor skal politikerne passe på, at de i deres iver efter at få det almene gymnasium til at favne alt, får udvisket det, som er årsagen til, at vi har tre forskellige gymnasieretninger, med hvert sit særkende og profil.

Vær samtidig opmærksomme på, at de praktikmuligheder som erhvervsuddannelserne er afhængig af, ikke går til andet formål, med det

resultat, at praktikpladssituationen bliver endnu dårligere.

Når vi nu er ved vores drømme, er det fortsat en drøm, at de tre gymnasieretninger får samme økonomiske rammer på de områder, der er sammenlignelige.

Derfor er det glædeligt, at der i går kom en aftale på plads, hvor de 3 gymnasieretninger får samme vilkår og rettigheder når antallet af elever i klasserne skal sættes. Et godt signal om reel ligestilling mellem gymnasieretningerne. Og så er det også et godt signal til læringsmiljøet og arbejdsmiljøet på uddannelserne. Vi har sagt det før, ja endda mange gange, men meget lidt er der sket. Men vi ser frem til arbejdet med at reformere taxametrene, så håber vi der sker noget i den forbindelse.

Selveje og institutionsudvikling

Når vi nu er ved drømmene, ja, så er der en af dem, vi har haft i meget lang tid, og det er fornyelsen af selvejet og institutionsstrukturen.

I 2009 fik vi daværende undervisningsminister Bertel Haarders ord for, at nu kom arbejdet i gang. Vores forening havde fremsendt en række forslag til områder, der trængte til et serviceeftersyn, Haarder var enig – men, trods flere opfordringer, senest til

Undervisningsminister Troels Lund Poulsen ved et møde i juni i år - er der ikke sket noget endnu.

Så kære undervisningsminister... området trænger til et servicetjek. Der ligger en rapport fra Finansministeriet fra april 2009, der beskriver selvejet i alle ministerierne, herunder også undervisningsministeriet. DE-B har fremsendt en ønskeliste over de områder, vi gerne ser ændret eller justeret, og det handler i overskrifter om:

- Regelforenkling
- Større frihedsgrader til bestyrelserne
- Skærpelse af bestyrelsens rolle og kompetencer

Derfor: Sæt arbejdet i gang! Alle selvejer har ventet i 3 år, ja for vores vedkommende, har vi ventet siden 1991!

Erhvervsskolernes Image

Og så til erhvervsskolernes image. Vi har i DE-B i flere år haft erhvervsskolernes image som et af vores indsatsområder. Begrundelsen er der vel ingen grund til at repetere i denne forsamling, da vi jo alle ved, at der desværre fortsat er store udfordringer med erhvervsuddannelsernes image og at det er stærkt medvirkende til det alt for lille antal unge, der søger

en erhvervsuddannelse eller en erhvervsgymnasial uddannelse frem for det almene gymnasium.

Vi har på den baggrund arbejdet på flere fronter. Bearbejdet pressen, med gode historier og igennem vores magasin har vi i hvert nummer sat fokus på vores ungdomsuddannelser, EUD, EUX – HHX og HTX.

Sidst, men ikke mindst, har vi lagt en stor del ressourcer i alle Skills-programmerne i et forsøg på at få etableret et Danmarksmesterskab og få sat vores deltagelse i VM op på et højere niveau og derved skabe meget større fokus fra omverdenen.

DE-B har nu i tre år haft den praktiske og kommunikative opgave for SkillsDenmark, og det er vor opfattelse, at det er lykkedes at få både organisationen og udbyttet op i gear.

Oprindeligt var det Verdensmesterskaberne, som var opgaven, men med et stort ønske om at få etableret et DM, som i omfang kunne udvikle sig til noget rigtig stort og derved tiltrække meget mere fokus end de enkelt fag kunne hver for sig, gik vi i også i gang med denne opgave.

Efter VM i London i sidste måned, hvor vi jo fik to guldmedaljer og en af sølv, skrev Politiken følgende, som vel meget godt udtrykker erhvervsuddannelsernes situation: ” Kan en murer

blive verdensmester?” Avisen svarede selv på spørgsmålet ”Ja, en murer kan blive verdensmester”.

Når spørgsmålet kan stilles, er det fordi ædelt metal og blitzlys ikke klæber til de danske erhvervsuddannelser. Tværtimod. Det er tit historier om frafald, manglende praktikpladser og sociale problemer, der fylder medierne. Håndværker i verdensklasse, som er en del af historien, hører vi ikke så tit om.

Vi er stolte af resultatet, både ved DM og ikke mindst ved VM, hvor det også var en stor glæde og skulderklap til Erhvervsuddannelserne, at vores nye undervisningsminister, som noget af det første hun foretog sig efter sin udnævnelsen, var at rejse til London og opleve VM og tale med de danske deltagere. Det varmer og har da også gjort indtryk, hvilket I kan læse mere om i den skriftlige beretning.

Det har kostet ressourcer, hvilket I også kan se af regnskabet, men efter bestyrelsens opfattelse har erhvervsuddannelserne fået udbytte af investeringen. Et udbytte, der efter vores opfattelse vil blive større de kommende år.

At få forbedret erhvervsuddannelsernes image, så uddannelserne ikke lander på bunden af uddannelseshierakiet, er en opgave for os alle her,

inkl. politikerne. En opgave, der passende kan starte med, at vi alle begynder at italesætte vores uddannelser med respekt, samt at påskønne godt håndværk, når vi ser det.

Bestyrelsesarbejdet

Et centralt indsatsområde har de senere år været at arbejde for at professionalisere bestyrelsesarbejdet.

Som det fremgik, både af temaet i sidste nummer af vores magasin "Danske Erhvervsskoler", samt i den skriftlige beretning under "opskriften på godt bestyrelsesarbejde", har bestyrelsen et afgørende ansvar og betydning for skolernes udvikling.

Derfor har vi i DE-B iværksat en række kursustilbud til bestyrelsesmedlemmer, hvor bestyrelsernes opgaver er temaet. Der er både kurser for nye bestyrelsesmedlemmer og opfølgingskurser, og i løbet af foråret 2012 vil der også blive udbudt et kursus, hvor bestyrelsesformandens rolle og betydning for et godt bestyrelsesarbejde er temaet.

På kurserne er det ikke kun "gode råd", der behandles, for der er et stort fokus på bestyrelsens overordnede ansvar for skolen, samt det strategiske niveau, som bestyrelsen skal operere på.

I 2007 udarbejdede vi, på opfordring af undervisningsministeriet, et kodeks for godt

bestyrelsesarbejde sammen med de andre bestyrelsesforeninger for selvejende uddannelsesområder.

Et kodeks, vi igennem årene har haft meget glæde af, ikke mindst i forhold til "armslængdeprincippet" over for ministeriet, fordi vi her kollektivt viser, at vi vil det lederskab, som er en forudsætning i selvejet.

Ofte har det, at vi havde et kodeks, simpelthen været afgørende for, om vi selv skulle klare diverse sager, eller ministeriet skulle gå ind.

Det nuværende kodeks er, på trods af sin betydning, ikke særligt konkret, men bærer præg af, at der var mange forskellige uddannelsesområder, med meget forskellig bestyrelseserfaring, der skulle omfattes af kodekset.

DE-B's bestyrelse har derfor besluttet at få udarbejdet et nyt kodeks, eller anbefalinger, som vi nok vil kalde den nye version, i løbet af foråret 2012.

Et sæt anbefalinger – med meget mere konkrete råd og oplysninger, der tilsammen gerne skulle være et godt værktøj for bestyrelserne.

Det er planen, at de nye anbefalinger til godt bestyrelsesarbejde skal omfatte Erhvervsskolerne, Erhvervsakademierne og AMU-centrene.

Erhvervsskolerne som videntcenter for små og mellemstore virksomheder

Jeg skal også nævne, at foreningen i et tæt samarbejde med DE-L og tænketanken DEA har igangsat et projekt, der skal give viden og inspiration til, at flere erhvervsskoler og virksomheder indleder et tættere samarbejde.

Projektets titel er: "Hvordan kan erhvervsskoler bidrage til øget innovation i små og mellemstore virksomheder?"

Dette projekt har til hensigt at "folde" RegLab rapporten omkring Erhvervsskolen som kraftcenter for innovation og virksomhedsudvikling ud og give viden og inspiration til, at flere erhvervsskoler og virksomheder indleder samarbejde om udviklingsprojekter og videreuddannelse.

At erhvervsskolerne og erhvervsakademier indgår som videntcentre for små- og mellemstore virksomheder vil være et vigtigt indsatsområde for foreningen i 2012, og vi vil selvfølgelig vende tilbage, når vi har et færdigt projekt, som skolerne forhåbentlig kan lade sig inspirere af.

Resultatløn

Og så til resultatlønnen, et emne, der har været meget turbulens omkring efter voldgiftkendelsen i oktober

2010, som kort fortalt betød, at det udelukkende er en lokal afgørelse for bestyrelsen, om den vil indgå en resultatlønskontrakt for ledelsen.

Jeg skal her kort nævne de væsentligste punkter, som kendelsen har medført, og som har givet anledning til en del forvirring rundt på skolerne:

- Resultatlønskontrakter er ikke obligatoriske at indgå.
- Udbetaling af engangsvederlag er ikke betinget af, at der er indgået en resultatlønskontrakt med pågældende leder.
- Bestyrelserne kan vælge at følge ministeriets retningslinjer eller ansøge om konkret bemyndigelse til at afvige herfra.

Hvornår vi vil modtage en ny revidering af retningslinjerne fra ministeriet, står lidt hen i det uvisse, men vi er forventningsfulde og presser fortsat på. Der er ingen grund til at vente, gå bare i gang, hvis det ikke allerede er sket, inden for de rammer som jeg lige har omtalt.

Er nogen fortsat i tvivl så kontakt sekretariatet for hjælp.

Digitalisering

Og så til en rigtig klassiker. Digitalisering! En historie om, hvordan en god sag forkludres af en

implementering, der er dårligt tilrettelagt, forceret og ikke baseret på en strategi om at sikre, at systemet faktisk kommer til at virke, men udelukkende er baseret på en forhandlingsaftalt besparelse, som viste sig at være uden hold i virkeligheden.

Digitalisering er en god ting, der kan lette og smidiggøre mange administrative arbejdsgange. Men al erfaring viser, at det tager tid at indføre, og at en forcering blot betyder store problemer.

Det vidste vi, da systemet blev indført, og vi sagde det - men ministeriet affærdigede det, bagatelliserede vores argumenter, og fastholdt, at det stort set burde være på plads, køre og give en besparelse for skolerne fra dag ét.

Hvis vi ser bort fra besparelsen, som blev foretaget fra dag ét, er der fortsat uløste problemer, her næsten 2 år efter digitaliseringen af kursustilmeldingerne blev startet op!

Fra juni i år skulle så den fulde digitalisering, omfattende både kursustilmelding og ansøgning om kursusgodtgørelse, endelig være på plads, men Undervisningsministeriet udskød deadline til 1. november i år, ledsaget af en løftet pegefinger om, at nu ville der ikke ske yderligere udsættelse, samt et "nu måtte skolerne se at få systemet til at virke".

DE-B gik i juni til undervisningsministeren og bad ham om, at vi sammen nedsatte en task-force gruppe, bestående af ministeriet, UNI-C samt praktiske skolefolk, så vi kunne få kortlagt de forhindringer som skolerne oplever i arbejdet med at få portalen til at fungere.

Gruppen afholdt en konference, hvor skolerne erfaringsudvekslede, og hvor det igen stod klart, at der er flere uløste problemer. Et af dem er de små og mellemstore virksomheders manglende forståelse for og erfaring med at bruge digitale værktøjer.

Selv om skolerne - selvfølgelig mod betaling - kan foretage indberetningen for virksomhederne, efter indgåelse af særlige fuldmagter, må man stille sig følgende spørgsmål:

Hvad er der egentlig vundet ved at indføre digitalisering, når det nu alligevel er skolerne, der foretager tilmelding, andet end et nyt bureaukratisk lag?

DE-B har forslået vores nye minister, der jo er den egentlige ansvarlige for at systemet virker, at der sker en yderligere udsættelse. Et råd hun har fuldt, ved at forlænge ansøgningsfristen til VEU- godtgørelse fra 4 til 13 uger.

Så virksomhederne derved har fået mere tid og luft frem til næste sommer, til at indrette sig på digitaliseringen.

Skolerne har mistet mange penge på denne sag fordi de har skullet gennemføre besparelser, som ikke har kunnet foretages i virkeligheden. Det har vi selvfølgelig gjort opmærksom på, men på et tidspunkt holdt vi op med at kræve pengene tilbage, fordi det var vigtigere, at få systemet til at virke end at udsætte alle parter for de uoverskuelige konsekvenser, som ellers ville komme.

Moralen, som er vigtig for os, er, at vi er tilhængere af digitalisering, men systemet skal naturligvis først indføres, når det er afprøvet med succes.

Eller sagt med regeringens egne ord omkring "forsigtighedsprincippet" : *det er vigtigt, at projekter ikke sættes i gang før finansieringen er på plads...* og her tilføjer vi: *og før projektet virker.*

Og så lidt ord om os selv...

Samarbejdet med Lederne, har aldrig været bedre og tættere, end det er på nuværende tidspunkt. Der afholdes regelmæssige direktørmøder, fælles sekretariatsmøder, fælles formandskabsmøder samt et årligt fælles bestyrelsesmøde.

I 2009 fik de to foreninger navnefællesskab. I 2010 fik de to foreninger fælles kommunikationsplatform, med fælles hjemmeside, mailservicer og magasin, hvilket har forpligtet til yderligere samarbejde.

Dette sammenholdt med det faktum, at begge foreningers formål er at sikre bedst mulige vilkår for de erhvervsrettede uddannelser, efteruddannelserne, akademiuddannelserne og de erhvervsgymnasiale uddannelser, samt at være talerør for henholdsvis bestyrelser og ledere, stiller stadig større og større krav til koordination og samarbejde.

Vi har på den baggrund gennem længere tid drøftet, hvorledes de samlede kræfter i de to foreninger kan styrkes gennem en sammenlægning af foreningernes sekretariater med det mål at sikre:

- En endnu bedre koordinering af aktiviteterne
- En bedre ressourceanvendelse
- En stærkere profil
- Mere politisk lydhørhed

Det skal samtidig understreges, at der fortsat vil være tale om to selvstændige foreninger, med hver sin bestyrelse og selvstændige profil.

Emnet er til beslutning senere i dag, hvor en enig bestyrelse vil indstille det fremlagte beslutningspapir

til godkendelse, så emnet kommer altså op igen senere, men det skal ikke afholde nogen fra at kommentere emnet under den efterfølgende debat.

Afslutning

Jeg skal til at slutte og det vil jeg gøre ved at slå fast, at i bund og grund handler vort virke ikke om os selv, men om vores brugere.

Om Danmarks ungdom, om de voksne borgere, der fra tid til anden skal efteruddannes, og de virksomheder, til hvem skolerne er leverandører.

Vores opgave er at kvalificere, udvikle og danne.

Og det er hos vores brugere, at følelsen af mindreværd og utilstrækkelighed skal udryddes. Folk skal ikke falde fra, men falde til.

De, der vælger en uddannelse på en erhvervsskole, et erhvervsakademi eller AMU-center, skal hver eneste dag vide, at de er i fuld gang **med at blive til noget.**

Dette er udfordringen og opgaven – og vi skal være stolte af, at vi har påtaget os den.

Afslutningsvis vil jeg sige tak til ministeriet, tak til organisationerne, og ikke mindst til bestyrelser og skoleledere rundt på skolerne for et godt samarbejde.

En stor tak til bestyrelsen for DE-B og sekretariatets medarbejdere, for et godt og konstruktivt samarbejde.

Og hermed overlader jeg både den skriftlige og den mundtlige beretning til forsamlingens behandling.

Tak for ordet.

